

Et ve Et Ürünlerinde Biyojenik Aminler

Arş. Gör. Zerrin ERGİNKAYA — Arş. Bör. İşil VAR

Ç. Ü. Ziraat Fak. Tarım Ür. Teknolojisi Bölümü — ADANA

ÖZET

Biyojenik aminler, bakteriler tarafından dekarboksilasyon yolu ile amino asitlerden oluşmaktadır. Biyojenik aminlere daha çok fermentasyonlu gıdalarda ve mikrobiyolojik yolla bozulan, amino asitlerce zengin olan gıdalarda rastlanmaktadır. Etlerde biyojenik aminler üzerine yapılan birçok araştırmalarda, Cadaverin ve Putrescin miktarlarının, etin tazeliğini belirlemeye indikatör görevi yaptığı tespit edilmiştir. Bunun yanı sıra, sucuklardaki Histamin içeriğinin, ürünün kalitesi üzerine olan etkisi henüz açıklanamamıştır.

ZUSAMMENFASSUNG

Biogene Amine werden aus Aminosäuren durch Decarboxylasen gebildet, die reichlich in Bakterien vorkommen. Biogene Amine kommen daher in relativ großen Mengen in mikrobiell hergestellten bzw. fermentierten Lebensmitteln und mikrobiell verdorbenen eiweißreichen Lebensmitteln vor. Die Untersuchungen über biogene Amine in Fleisch haben gezeigt, dass der Gehalt an Cadaverin und Putrescin in Fleisch als Indikator für den Frischegrad herangezogen werden kann. Die Bedeutung des Histamingehaltes als weiteren Hinweis in der Qualitätskontrolle von Wurstwaren ist noch nicht geklärt.

1. GİRİŞ

Biyojenik aminler, alifatik, aromatik, özellikle heterosistik bağları ile açıklanan organik bazlı düşük moleküller olup, insan, hayvan, bitki ve mikroorganizmaların normal metabolizmasında yer alırlar. Genelde biyojenik aminler, bakteriler tarafından dekarboksilasyon yolu ile amino asitlerden oluşturulur. Biyojenik aminler, büyük ölçüde peynir, sauerkraut ve şarap gibi fermentasyonlu gıdalarda ve balık, et ve çeşitli sucuklar gibi protein içeren zengin olan gıdaların bozulması sonucunda rastlanır (Askar ve ark., 1986; Haeblerle, 1987).

Biyojenik olarak oluşan aminlerden Tyramin, Histamin, Putrescin ve Cadaverin gıda zehirlenmesine neden olmalarından dolayı ayrı bir önemi vardır (örn: Balık ve peynir). Histamin zehirlenmesinde, insanlar için kritik olan miktar 1000 ppm civarındadır. Ancak, Histamin toksizitesini, Cadaverin ve Putrescin gibi diğer aminler ve alkol yükseltebilmektedir. Histamin, tek olarak daha az toksik etki göstermektedir. Ayrıca amino oksidaz ve N-Metil-transferaz enzimlerinin parçalanması veya inaktive edilmesi sonucu birçok maddeler ve ilaçlar histaminin toksik etkisini artırmaktadır.

Biyojenik aminler, vücutta mono ve diamino oksidazları parçalarlar. Sattler ve Lorenz (1987), tarafından yapılan araştırmaya göre, diamino oksidaz enzimi herhangibir ilaç veya alkol tarafından inhibe edilmesi durumunda, biyojenik amin içeren gıdanın tüketilmesi insanlar için tehlike yarattığı hatta ölüme yol açabileceği tespit edilmiştir.

Yine yapılan son araştırmalara göre, histamin toksisitesinin, *E. coli*-endo toksininin ortamda bulunması durumunda arttığı saptanmıştır. Çoğu *Salmonella* grubuna ait bakterilerin, Histamin ve Cadaverin oluşturmaları nedeni ile, *Salmonella* gıda zehirlenmesinde sözü edilen her iki aminin büyük önemi vardır.

Histamin zehirlenmesinde insan vücudundaki en önemli belirtiler, cildin kızarması, baş ağrısı, kalp çarpıntısı, ibulansı, baş dönmesi, tansiyonun düşmesi ve ishalıdır. Zehirlenme süresi, yaklaşık olarak 30-60 dakika tespit edilmiştir (Haeblerle, 1987). Tyramin yoluyla olan gıda zehirlenmesinde ise 100 mg Tyramin, insanlarda baş ağrısı ve migrene neden olmaktadır. Vücuttaki diğer belirtileri ise henüz saptanamamıştır.

2. BIYOJENİK AMİNLERİN ÖNEĞİ

Biyojenik aminlerin önemi, maddeler halinde aşağıda kısaca özetiştir:

- Ürün kalitesini, özellikle gıda madde-sinin koku ve tadını bozmaktadırlar (ba-lık, et, süt ürünleri, şarap ve saurkraut),
- migrene neden olmaktadır,
- gıda içerisinde yer alan aroma madde-sinin, küflenme ile parçalanmasına yol açmaktadır,
- ayrıca, aminler, gıdalarda enzimatik ol-mayan esmerleşmede (Maillard - reak-siyonu) dolaylı olarak rol oynamaktadırlar,
- birkaç amino grubu, sinir sistemi ve hormonlarda (örneğin; Adrenalin, No-nadrenalin, Dopamin, Serotonin) yer alarak, fizyolojik fonksiyon göstermektedirler (Askar ve Treptow, 1986).

3. ET VE ET ÜRÜNLERİNDE BİYOJENİK AMİNLER

Balık ve peynir gibi diğer gıda maddeleri ile bir karşılaştırma yapıldığında, et ve et ürünlerinde bu konuda çok az araştırma yapılmıştır. Son yıllarda, et ve et ürünlerinde biyojenik aminlerin kalite kontrol indikatörü olarak kullanılması önerilmiştir.

3.1. Taze Et

Slemr (1981) yaptığı bir araştırmada, Putrescin, Cadaverin, Histamin, Spermin ve Sper-

midin miktarlarını mikrobiel yolla bozulan taze domuz etinde incelemiştir. Araştırmada etin bozulmasına neden olan **Pseudomonas** ve **En-terobacter** grubu bakteriler steril ete aşılanmıştır. Taze ette ilk etapta hiçbir amin grubuna rastlanmamış, ancak bozulmanın başlaması ile Putrescin ve Sadaverin miktarlarının arttığı gözlenmiştir. Aynı deneme sığır eti ile de ya-pılmış, ancak amin miktarlarının daha az ol-duğu bulunmuştur.

Sayem - El - Daher ve ark. (1984 a, b, 1985) tarafından Kanada'da yapılan araştırmalarda, kıymış sığır etinde 0.03 - 120 ppm arasında Putrescin, Cadaverin, Spermin, Spermidin, His-tamin ve Tyramin'e rastlanmıştır. Ayrıca, mik-roorganizma sayısı ile amin miktarındaki geliş-me arasında herhangi bir korelasyonun olup ol-madığı araştırılmış ve sonuçta sadece Putres-cin, Spermidin ve Cadaverin'de bu korelasyona rastlanmıştır. Araştırmacılar, Cadaverin miktarını sığır etinde kalite kontrol indikatörü olarak önermektedirler. Ayrıca Sperminin dışında, di-ğer aminlerin tamamı pişirmeden etkilenme-mektedirler.

Rogowski ve Döhla (1983) çeşitli koşul-larda saklanan sığır etinde biyojenik amin mik-tarları üzerinde araştırma yapmışlar ve sonuçta 2 - 12 gün soğuk havada olgunlaştırılan ette,

Çizelge 1. Taze, olgunlaştırılmış ve mikrobiel yolla bozulan etlerde biyojenik amin miktarları - ppm (Rogowski ve Döhla, 1983)

	Putrescin	Histamin	Cadaverin	Tyramin	Pheny-letilamin
Taze et *	5	+	+	+	—
Olgunlaştırılmış et **	8	7	+	—	—
Pseudomonas	135	12	240	177	20
Enterobakter	168	26	241	174	17
Mikroorganizma aşılanmamış					
— 1 haftalık	937	+	2002	421	11
— 3 haftalık	1196	+	3248	608	113
— 3 aylık	4566	+	11323	2727	717
— 1 yıllık	2413	+	6161	2300	723

* örnekler kesimden bir gün sonra alınmıştır.

** örnekler soğuk havada 3 - 12 gün bekletilen etlerden alınmıştır.

Pseudomonas, Enterobakter : Klyma ete aşilanarak, 10°C de 5 gün bekletilmiştir.

+ miktarı ölçülemeyecek kadar az.

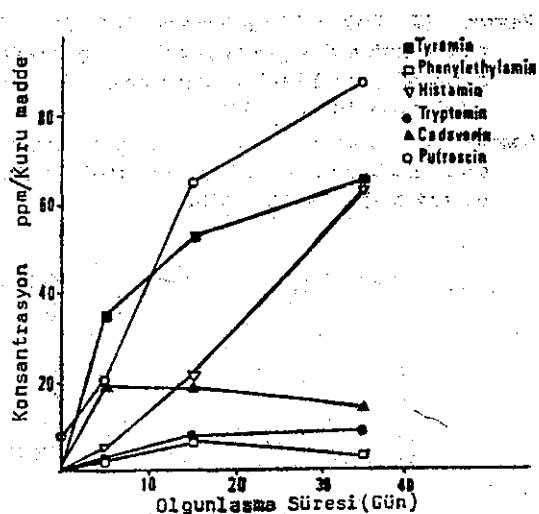
— negatif

taze ete göre daha fazla miktarda biyojenik amin bulunmuşlardır (Çizelge 1).

3.2. Et Ürünleri

Son 15 yıldan beri bu konuda oldukça fazla araştırmalar yapılmaktadır. Dierick ve ark., (1974), tarafından yapılan araştırmada fermentasyon sürecinin olgunlaşması sırasında aminler ve amino asitlerin miktarları ölçülmüş ve olgunlaşma süresince Histamin, Tyramin ve Putrescin'in düzenli bir şekilde arttığı bulunmuştur (Şekil 1).

Fermente sucukta Histamin miktarı ortalamaya olarak 3 ppm olarak bulunmuştur (Rice, 1975). Tyramin miktarı ise en büyük değer olarak Genua salamında 244 ppm bulunmuştur. Ayrıca, Histamin içeriğinin pişirme işlemi ile 10-380 ppm den 5-9 ppm'e düşüğü bulunmuştur. En yüksek Histamin içeriği 191-245 ppm olarak İtalyan salamında ölçülmüştür (Taylor ve ark., 1978). Histamin'in sucuk kalitesine olan

Şekil 1. Sucuk olgunlaşmasında ölçülen amin miktarları (Dierick ve ark., 1974).

etkisi henüz tam olarak bilinmemektedir. Bu konuda Pechanek (1983) tarafından yapılan araştırma sonucu çizelge 2'de özet olarak verilmiştir.

Çizelge 2. Et ve Et ürünlerinde biyojenik amine miktarları (Pechanek ve ark., 1983).

	Putrescin ppm	Histamin ppm	Cadaverin ppm	Spermin ppm	Tyramin ppm
Siğır eti	2,3	2,3	8,4	25,8	23,5
Tavuk eti	5,9	0,8	8,6	58,2	22,8
Salam	186	104	151	19,6	226
İambon	229	124	47,3	32,6	254
Fransız biberli sucuğu	115	10,6	24,0	59,3	192

K A Y N A K L A R

- Askar, A. ve Treptow, H.: Biogene Amine in Lebensmitteln. Verlag Eugen Ulmer, Stuttgart. (1986).
- Dierick, N., Vandekerckhove, P. ve Demeyer, D.: Changes in nonprotein nitrogen compounds during dry sausage ripening. *J. Food Sci.* 39, 301 (1974).
- Heuberle, M.: Biogene Amine - Klinische und lebensmittelchemische Aspekte. *Zentralblatt Haut- und Geschlechtskrankheiten*. 153, 157 (1987).
- Pechanek, V., Pfannhauser, W. ve Woidich, H.: Untersuchung über den Gehalt biogener Amine in vier Gruppen von Lebensmitteln des österreichischen Marktes. *Z. Lebensmittel Unters. Forsch.* 176, 335 (1983).
- Rice, S., Eitenmiller, R.R. ve Koehler, P.E.: Histamine and tyramine content of meat products. *J. Milk Food Technol.* 38, 256 (1975).
- Rogowski, B. ve Daehle, I.: Biogene Amine in Fleisch und Fleischwaren. *Mitt. Bundesanstalt Fleischforsch., Kulmbach* 81, 5601 (1983).
- Sayem - El - Daher, N., Simard, R.E., Fillion, J. ve Roberge, A.G.: Extraction and determination of biogenic amines in ground beef and their relation to microbial quality. *Lebensm. Wiss. Technol.* 17, 20 (1984a).
- Sayem - El - Daher, Simard, R.E. ve Fillion, J.: Changes in the amine content of ground beef during storage and processing. *Lebensmittel Wiss. Technol.* 17, 319 (1984b).

Sayem - El - Daher, N. ve Simard, R.E.: PUUREactive amine changes in relation to microbial count of ground beef during storage. J. Food Production 48, 54 (1985).

Sattler, J. ve Lorenz, W.: Nahrungsmittel-induzierte Histaminose. Münchener Medizinisthe ochenschrift 129, 551 (1987).

Slemr, Jana: Biogene Amine als potentieller chemischer Qualitätsindikator für Fleisch. Fleischwirtschaft 61, 21 (1981).

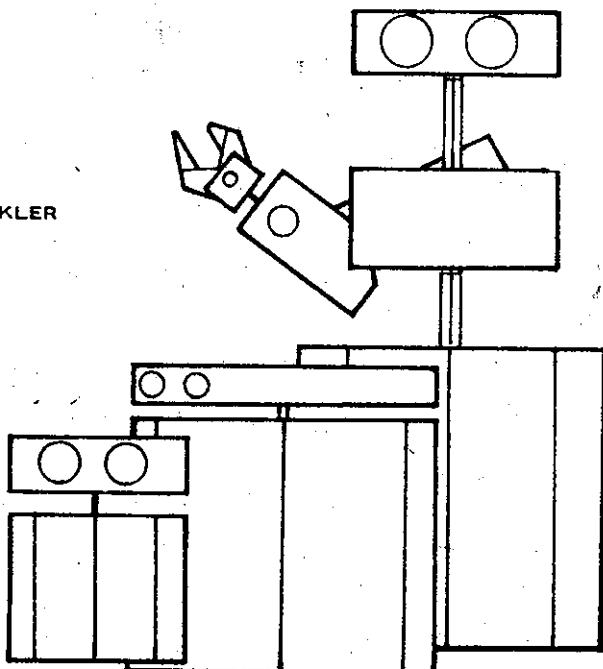
Taylor, S.L., Leatherwood, U. ve Lieber, E.R.: A survey of histamine levels in sausages. J. Food Protect. 41, 634 (1978).

ROBOT LAB

C-64 + DIĞER
TOM EV KOMPUTERLERİ
VE P.C. LERLE
GERÇEKLEŞTİRİLEBİLEN

CİZGİ İZLEYEN BÖCEK
İSİ VE İŞİĞA DUYARLI BÖCEKLER
GRAFİK DIGITİSER
TURTLE
MİKROBOT
ROBOT KEDİ
SERVİS ROBOTU
ROBOT KOL
EV ROBOTU
PRATİK UYGULAMALAR
AKILLI EVLER

ŞAHAP PEKÇEVIK

1988 ANKARA

Bilgi için :
P.K. : 308
06443 Yenisehir/ANKARA